

SANT SALVADOR ‘NOU’ DE SÚRIA. BAGES

Un relat de: [Antonio Mora Vergés](#)

Agafàvem la C-55 a la sortida de Manresa, ben aviat veia uns vehicles de la Policia Catalana, i observava un centenar de metres més endavant, un vehicle – aparentment privat – estacionat al costat de la via en el que hi havia un equip de radar, l'explicació és una reducció de la velocitat genèrica fins a 60 quilometres en un espai on em costa entendre'n la necessitat; superat aquest punt trobava un altre 'control' policial. La feina bàsica dels agents de qualsevol policia es la de garantir l'aplicació 'justa' de la llei; el manteniment a la xarxa d'aquests 'punts negres' em sembla qualsevol cosa menys justa.

La nostra destinació en aquesta ocasió era la Vila de Súria, on volíem visitar l'ermita 'nova' de Sant Salvador; la toponímia d'aquesta població bagenca és qualsevol cosa menys pacífica : d'origen àrab probablement de l'antic gentilici surià o sorià, 'nadiu de Síria', o encara al-huràisa ' la guardia petita', fins un origen preromà Súria: Blanc, que lliga amb l'explotació del salí. Nosaltres ens decantem per la primera opció, i entenem que aquesta tesis la reforcen altres noms de lloc propers com [Cererols](#) o Sererols ; topònim que deriva de la llengua àrab ; siràj "llumenera, torxa", molt aplicable a les que eren enceses en aquestes talaies: en boques bilingües, la pronúncia andalusina siràc hauria estat metaanalitzada com a portadora del sufix despectiu –ÁC romànic, i permès una substitució per l'instrumental, que semblaria més lògic, *siráYRA, entès com a lloc on s'encenen torxes"

Agafàvem la carretera que comunica Súria amb [Castelladral](#), i abans d'arribar dalt del pla, trobàvem a l'esquerra en el sentit de la marxa el trencall que en constant ascensió ens menarà fins al pla on s'aixeca la 'nova' capella de Sant Salvador, l'immoble sense cap tipologia concreta – originàriament l'any 1888 , era un edifici rectangular , que sense el campanar d'espadanya, no s'identificaria com un lloc de culte religiós - te unes mides de 12'5 metres de llarg per 6'25 d'ample.

Ens expliquen que es va fer al cim per què el Sr. Joan Garriga, del mas Garriga de Castelladral, volia veure-la des de la seva masia, a canvi es va fer càrrec de la factura de la fusta que es va esmerçar per a fer-la.

Sant Salvador Nou, va ser oberta al culte l'any 1888 i va ser construïda a causa del mal estat de [l'antiga](#), per iniciativa de Mossen Jaume Soler.

En anys de molta sequera, es duia la figura del sant a l'església parroquial i si no plovia es portava la imatge de Sant Salvador en processó fins a Coaner.

A l'interior del temple – on no podíem accedir en aquesta ocasió - es guarda el cap d'un Sant Crist, de bona talla, que té una llarga i tristíssima història :

El juliol de 1835, en plena guerra carlina, els liberals van cremar l'ermita i van llençar la imatge del sant pendent avall. El cap va ser recuperat un any més tard per un caçador i es va refer la resta de la figura, a càrrec d'un particular.

El dia 24 de juliol de 1936 es va cremar l'ermita amb tot el seu contingut, encara que unes hores més tard la Sra. Concepció Oller, de can Gaudó, va pujar a l'ermita i va trobar el cap de Sant Salvador, el qual va guardar al llarg de la Guerra Civil, fins al 9 de juny de 1940 en que es va retornar la imatge.

Modernament se li han afegit altres elements com una creu lluminosa, unes taules i seients en forma de bolet i un porxo davant la porta principal Al camí tradicional que puja a Sant Salvador, dit del Calvari, hi ha un Via Crucis que es va beneir l'any 1953.

En un inventari de 1892 es parla de que en els darrers anys s'havia daurat el retaule, que allotjava tres imatges, totes noves.

L'any 1919 va caure un llamp que va destrossar la façana de la nova ermita. Es va reconstruir i afegir una sagristia, un parallamps i un pou. Les obres es van inaugurar l'any 1921.

El dia 24 de juliol de 1936 es va cremar l'ermita amb tot el seu contingut.

El Via Crucis que hi ha a la falda de la muntanya va ser ideat per Josep Graells i Circuns i el mestre picapedrer va ser el Sr. Badia, pare de l'actual propietari de cal Gaudó. Es va beneir l'any 1953.

L'autor de la lletra dels goigs i himnes és Mossen Antoni Malats, vicari de Súria entre 1923 i 1927 . Ens agradaria afegir-los a la nostra crònica, i us agrairem molt la seva tramesa a l'e.mail coneixercatalunya@gmail.com

L'any 1957, aquesta ermita com la resta de les esglésies de Súria es va incorporar des del bisbat de Vic al de Solsona.